

با ظهور رخداد انقلاب اسلامی و ظهور توانایی‌های بشر برای مقابله با کفر و استکبار، هرکس از خویش درکی بس متعالی یافته است

شماره پرسش: ۲۴۹۱۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۶/۱ ۰۴:۵۲:۰۶

متن پرسش

سلام علیکم: استاد محترم اول از همه می‌خواستم بدانم حضرتعالی تقسیم‌بندی که رنه گنون بر پایه‌ی تقویم هندو و قوانین سوریا از تاریخ ارائه می‌دهد را چقدر قبول دارید، چون در برخی موارد این تقسیم‌بندی شباهت بسیاری به آموزه‌های دینی ما دارد و شرایط عصر فعلی (عصر ظلمت) در تقویم هندو با شرایط آخرالزمان قرابت عجیبی دارد. دوم این‌که آیا با این حکم جناب گنون که ما هم‌اکنون از سه چرخه از چرخه‌های چهارگانه‌ی یوگاها (ساتیایوگا، ترتایوگا، دوایرایوگا) گذر کرده‌ایم و وارد عصر کالی‌یوگا (عصر گناه یا به عبارتی عصر سیطره‌ی کمیت) شده‌ایم و این‌که تمدن مدرن مرحله‌ی کمیت محض و آخرین حد انجماد است موافق هستید یا نه؟ علاوه بر آن به نظر شما آیا ما واقعاً سیطره‌ی کمیت محض را پشت سر گذاشته‌ایم؟ تلقی خود من این است که از عصر انقلاب اسلامی ما وارد دوره‌ای شده‌ایم که رنه گنون آن را «ترمیم» می‌نامد؛ اما وقتی برخی واقعیات موجود را بررسی می‌کنم می‌بینم در عوض این‌که وضع بهتر شود خود ما هم به عنوان پرچمدار و مقرر مبارزه با مدرنیته قربانی مظاهر آن شده‌ایم و روز به روز با پیشروی بیش‌تر فردگرایی، سرمایه‌سالاری و اخلاق مادی در جامعه‌ی خودمان مواجه هستیم، مظاهر تمدن غرب روز به روز بیش‌تر سر بر می‌آورند و از لباس‌هایی که بر تن مردم است تا معماری و هنر و ... را تسخیر می‌کنند؛ روز به روز کارگاه‌های صنایع دستی بیش‌تر تعطیل می‌شوند و ماشین‌ها (که رنه گنون آن‌ها را تجسد تام و تمام کمیت می‌داند) بیش‌تر حضور خود را نشان می‌دهند؛ و در نهایت اخبار فساد و گناه هر روز بیش‌تر به گوش می‌رسد. بدین ترتیب نتیجه می‌گیرم که هنوز وارد دوره‌ی ترمیم نشده‌ایم و آخرین مرحله‌ی سقوط و سیطره‌ی کامل کمیت و شرایط هولناک انجماد کامل عالم و از بین رفتن هر نشانه‌ای از دین، سنت و آنچه گنون «رازآموزی حقیقی» می‌نامد هنوز در پیش است. اما از طرفی هم برخی مظاهر اقتدار روزافزون انقلاب اسلامی آن‌قدر چشم‌پرکن هست که امیدی به بهبود اوضاع داشته باشیم. البته باید بگویم خودم قلباً خیلی خوش ندارم تاریخ اسلام و انقلاب را با متر و میزان آموزه‌های دیگر ادیان مثل هندوئیسم بسنجم، اما تقویم یا فلسفه‌ی تاریخ شیعی مدون و مفصلی در دست نیست که نگاه اسلام به ادوار تاریخ را به شکل قابل استناد و جزئی ارائه دهد. متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکاتی که جناب رنه گنون می‌فرماید روی هم رفته نکات قابل توجه و تفکر

است. ولی وجه حضور تاریخی انقلاب اسلامی را همان طور که خودتان نیز متذکر هستید نباید نادیده گرفت از آن جهت که در هر حال، ذات انقلاب اسلامی راه دیگری است. شواهد حکایت از آن دارد که جهان در حال طلوع و آینده‌ی پیش رو، طوری در حال شکل‌گرفتن است که آنچه ماورای فهم بشر روزمره است را به ارمغان می‌آورد تا هرکس در آن فضای گشوده بتواند «خود» را نیز آغاز کند و به یک معنا متولد شود و همدیگر را در جهان گشوده‌ای درک کنند که با انقلاب اسلامی به ظهور آمده و نه در جزیره‌های منقطع [۱]. با ظهور رخداد انقلاب اسلامی و ظهور توانایی‌های بشر برای مقابله با کفر و استکبار، هرکس به جهت طلوع جهانی دیگر، از خویش درکی بس متعالی یافته است، هرچند هنوز آن جهان نامتعیّن است، ولی با نظر به آن می‌توانیم از عرصه‌ی روزمژگی و نیهیلیسمی که در آن سرگردانیم، خارج شویم و راهی به سوی آینده‌ی خود پیدا کنیم. با توجه به این امر، رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله» می‌فرماید: «من این را از روی اطلاع عرض می‌کنم که کشور در حال پیشرفت است، انقلاب و مبانی انقلابی در حال پیشرفت است... کشور دارد به سمت مفاهیم انقلابی و آرمان‌های انقلابی و حقایق انقلابی حرکت می‌کند... ما داریم پیش می‌رویم. ما در ماده و معنا پیش می‌رویم، ما به توفیق الهی در ماده و معنا، استکبار را شکست می‌دهیم.» (در دیدار با خبرنگار رهبری، در تاریخ ۱۵/۶/۹۷). موفق باشید

[۱] - اخیراً رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله» در حکم خود به امام جمعه‌ی بندرعباس فرمودند: تقویت جریان انقلابی و جوانان مؤمن و روی گشاده و دست مهربان با عموم طبقات؛ توصیه‌ی مؤکد اینجانب است. توفیقات شما را از خداوند متعال مسألت می‌کنم. سید علی خامنه‌ای ۲۶ تیرماه ۱۳۹۸